

φρονῶ, ἐπομένως, ὅτι τὸ βιβλίον των πρέπει νὰ ᾖται καλλίτερον βιβλίον ἢ τὸ τοῦ Μωάμεθ, καὶ ἐξ ὧσιν ὁ Στάνλεϋ μοὶ ἀνέγνωσε ἐκ τοῦ βιβλίου του, δὲν βλέπω τὸ ὅποιον δυσκόλως νὰ δύναμαι νὰ πιστεύσω. Τὸ βιβλίον ἀρχεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου τοῦτου, λέγει πῶς ἐγένετο, καὶ εἰς πόσας ἡμέρας μᾶς δίδει τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Μωϋσέως, καὶ τοῦ Προφήτου Σολομώντος καὶ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τῆς Μαρίας. Τὸ ἤκουσα καὶ νυχαισθήτην, τώρα σὰς ἐρωτῶ, πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὸ βιβλίον τοῦτο ἢ τὸ βιβλίον τοῦ Μωάμεθ ὡς ὁδηγὸν ἡμῶν;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, βλέποντες ποῦ προφανῶς ἐκλινεν ἡ ἰδέα τοῦ Μτέσα, πάντες ἀπήντησαν, «Θὰ λάβωμεν τὸ βιβλίον τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου» ἀκούσας τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, πρόδηλος ἐκλαμψις χαρᾶς ἀνῆλθεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος.

Τοιοιούτοτρόπως ὁ Μτέσας ἐγκατέλιπε τὸν Ἰσλαμισμόν καὶ ἠσπάσατο τὴν χριστιανικὴν πίστιν.

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 11].

Ἦσα τιμὴ ὤφειλετο εἰς τὸν ἀξιόλογον, καὶ ἀγαθὸν κ. Νάϋλωρ διότι οὐδὲ σκιά ἀντιζηλίας διήλθε διὰ τῆς διανοίας αὐτοῦ περὶ τοῦ Δικ, καὶ τοι ἠλπιζε νὰ ἀναθρέψῃ τὰ δύο αὐτοῦ τέκνα εἰς τὸ ἔργον του. Πλήρης καλαισθησίας καὶ νοημοσύνης αὐτὸς, ταχέως εἶδεν ὅτι ὁ παῖς εἶχεν ὑπὸ τῆς φύσεως προικισθῇ διὰ τῶν προσόντων τούτων εἰς ἀσυνήθη βαθμὸν, καὶ ἠσθάνθη ὅτι ἔπρεπε πληρέστατα νὰ καλλιεργηθῶσιν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἡ οἰκογένεια ἐφθασεν. Ὁ Δικ ἴστατο παρὰ τὴν εἴσοδον, λίαν εὐχαριστήσις διότι ἐπετράπη αὐτῷ νὰ διανοίξῃ τὰς πόλεις δι' ὧν εἰσῆλθεν ἡ ἀμαρτία, καὶ νὰ δεχθῇ μειδιάματα καὶ νευμα παρὰ τοῦ σὶρ Τζῶν καθημένου ἐν αὐτῇ μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

Ἡ ἐκθεσις τὴν ὁποίαν ὁ κ. Νάϋλωρ ἠδυνήθη νὰ δώσῃ περὶ τοῦ Δικ ἦτο λίαν ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸν ἀγαθὸν βαρὼνον, καὶ συνεφώνησε καθολοκληρίαν μετ' αὐτοῦ ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ λάβῃ ὁ παῖς ποίαν τινα ἐκπαίδευσιν. Ὑπῆρχεν ἄριστον σχολεῖον ἐν τῷ χωρίῳ Δέγγχαμ καὶ ἱκανώτατος διδάσκαλος ἐν αὐτῷ. Τῷ Δικ λοιπὸν ἐπετράπη νὰ μεταβαίῃ καθεκαστὴν πρωίαν εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ νὰ ἀσχολῇται εἰς τὸν κῆπον μετὰ μεσημβρίαν. Ὁ διδάσκαλος ἐπίσης συνεφώνησε νὰ τὸν διδάσκῃ λατινικὰ τρεῖς ἑσπέρας τὴν ἐβδομάδα.

«Ὁ σὶρ Τζῶν οὐδέποτε ποιεῖ ἡμίση πράγματα» παρετήρησεν ἡ κ. Νάϋλωρ εἰς τὸν σύζυγόν της «θὰ μωρῶσῃ καλῶς τὸν παῖδα καὶ θὰ ἴδῃς.»

«Θὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ γίνῃ αὐτὸς χρήσιμος εἰς ἐξυ-

τὸν,» ἀπήντησεν ὁ Νάϋλωρ. «Ὁ Δικ εἶναι παῖς, ἐὰν δὲν σφάλλω, ὥστε θὰ ἀμὴρ καλὴν χρῆσιν τῶν εὐκαιριῶν αἱ ὁποῖαι θὰ δοθῶσιν εἰς αὐτόν.»

Ὁ καιρὸς προέβαιεν. Ὁ Δικ ἔμαθε ταχέως, καὶ εὐπρέστως τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ. Ἠγάπατο παρὰ πλείστον διὰ τὴν καλὴν τοῦ διαθέσιν καὶ προθυμίαν. Ὁ σὶρ Τζῶν ἔλαβε μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ καὶ ἡ συζυγος αὐτοῦ καὶ θυγάτηρ πολλάκις ἔσαντο καὶ ἐλάλουν εἰς τὸν παῖδα ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Δέγγχαμ ὑπὸ τοιαύτας ἐξαιρετικὰς περιστάσεις.

Ἀλλ' ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ὑπάγωμεν, ὅτι δῆποτε καὶ ἂν συμβῇ ἡμῖν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, πάντοτε θέλομεν τύχει δυσκολιών, καὶ ὁ Δικ δὲν διατέλεσεν ἄμειρος τούτων, ἔτι καὶ ἐν τῷ εὐδαίμονι βίῳ ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ Δέγγχαμ. Φαίνεται παρὰδοξόν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐχθρόν, ἀλλ' ὅμως εἶχεν. Ὑπῆρχε παῖς καλούμενος Γεώργιος Βένθαμ, ἐργαζόμενος ἐν τοῖς κήποις καὶ ὅστις ἐξ ἀρχῆς ἐθεώρησε τὸν Λονδίνειον νέον μετὰ ζηλοτυπίας καὶ ἀπαρεσκείας. Εἶδεν ὅτι ἀπῆλαυς τῆς εὐνοίας τοῦ σὶρ Τζῶν καὶ τοῦ κ. Νάϋλωρ, ἔχων δὲ ταπεινὰ καὶ ἐγωϊστικὰ τάσεις, ἀπεστρέφeto αὐτὸν διὰ τὸν λόγον τοῦτον. Ἰνα μεταχειρισθῶμεν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκφρασίαν, ἐπεθύμει νὰ τὸν σκάνῃ, ὥστε οὐδέποτε ἄφινε τὴν εὐκαιρίαν νὰ λέγῃ καὶ πράττῃ ὅ,τι, ὡς ἐνόμιζε, θὰ ἦτο δυσάρεστον εἰς αὐτόν. Εἶναι δὲ ἀξιοθαύμαστον πόση τυραννία δύναται νὰ ἐξασκῇ παρ' ἐνὸς παιδὸς ἐπὶ ἐτέρου ὅταν ζητῶνται αἱ εὐκαιρίαι. Ἐκρυπτε παραδείγματος χάριν ἐνίοτε τὰ κηπουρικὰ ἐργαλεῖά του ἵνα τὸν ἀναγκάσῃ νὰ καταναλίσκῃ χρόνον πρὸς ζήτησιν αὐτῶν, οὕτω δὲ νὰ προκαλῇ τὴν κατ' αὐτοῦ δυσἀρεσκίαν τοῦ κ. Νάϋλωρ. Ἡμέραν τινα κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὅταν ὁ Δικ ἐπιμελῶς ἐσάρωνε τὰ καταπίπτοντα φύλλα ἐκ μιᾶς ἐκ τῶν διόδων, καὶ ἐπῆγε νὰ φέρῃ μονότροχον ἀμάξιον ὅπως τὰ μεταφέρῃ, εὗρεν ὅτι κάποιος κατὰ τὴν βραχεῖαν ἀπουσίαν του, διεσκορπίσε τοὺς σωρούς τοὺς ὁποῖους μετὰ τρυφῆς ἐπιμελείας ἐσώρευσε εἰς κανονικὰς ἀποστάσεις, ὥστε ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον ἐκ νέου. Εἶχε διαταγὴν νὰ τὸ τελειώσῃ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, καθ' ἣν ἡ κ. Τραλσθαῦ συνήθως ἤρχετο νὰ περιπατῇ ἐκεῖ, διότι ἦτο τὸ μέρος προσήλιον. Προσεπάθησε νὰ διευθετήσῃ πάλιν τὰ πάντα ἐγκαίρως, ἀλλὰ τὰ φύλλα εἰς τὴν ἄκρην τῆς ὁδοῦ ἦσαν ἐγκατεσπαρμένα πᾶσι καὶ οὐκ εἶχε ὅταν ἡ κυρία ἐφάνη μετὰ μιᾶς τῶν θυγατέρων της. Παρετήρησε τὴν ἀτραπὸν ἀσάρωτον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Δικ νὰ τὴν καθαρίσῃ ἐνωρίτερον τὰς ἄλλας ἡμέρας· τὸ αὐτὸ εἶπεν καὶ εἰς τὸν κ. Νάϋλωρ ὀλίγον τι βραδύτερον ὅταν ἀπήντησεν αὐτόν. Τοῦτο ἠνάγκασε τὸν κ. Νάϋλωρ νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν Δικ δι' ὀκνηρίαν, καὶ ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Δικ ὅτι τὰ φύλλα ἐσκορπίσθησαν ἦσαν ἀπλῆ πρόφασις, πρὸ πάντων ἀφοῦ ὁ Δικ δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τίς τὸ ἔπραξε, καὶ τοι ἐνδεδυμένως ἦτο βέβαιος ὅτι ἐγίνωσκε.

Ἐτερον κακόβουλον τέχνασμα ἐγένετο κατὰ τοῦ Δικ δι' ἀοράτου, καὶ τοι οὐχὶ ἀγνώστου εἰς αὐτὸν χειρός. Μίαν ἡμέραν ἀφῆκε τὴν πλάκα ἐφ' ἧς ἔγραφε τὴν ἀριθμητικὴν του ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἐπὶ καθίσματος παρὰ τὴν θύραν· ἐπ' αὐτῆς εἶχε γεγραμμένην ἀριθμητικὴν ἐργασίαν δύσκολον δι' ἣν εἶχε καταναλώσει πολλὸν χρόνον τὴν προηγουμένην ἐσπέραν, καὶ ἦν ἐπὶ τέλους κατάρθωσε νὰ τελειώσῃ, καὶ τοι μετὰ μεγάλης δυσκολίας. Εἶχεν ἐκκινήσει διὰ τὸ σχολεῖον, μὲ πλάκα καὶ βιβλία εἰς τὰς χεῖρας, ὅταν εἶδεν ὅτι ἐλησμονήσῃ ἐν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔτρεξεν ὀπίσω νὰ τὸ φέρῃ. Δὲν ἠδυνήθη ἀμέσως νὰ τὸ εὑρῇ, καὶ τοι δὲν ἀπεμακρύνθη τῆς πλακῆς του πλειότερον τῶν πέντε ἢ ἐξ λεπτῶν τῆς ὥρας, καὶ τὴν εὑρεν ἀκριβῶς ἐνθα τὴν ἀφῆκε ὅταν ἐπέστρεψεν. Τὴν ἤρπασε καὶ ἔτρεξεν, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐπλησίαζεν εἰς τὸ σχολεῖον ἀνεκάλυψε τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἀθροίσεως ἀπεσβεσμένους ὡς διὰ σπόγγου. Ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ εἶπεν εἰς τὸν διδάσκαλον τί συνέβη, καὶ παρεκάλει νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ ποιήσῃ τὴν αὐτὴν ἀριθμητικὴν πράξιν πάλιν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Ὁ διδάσκαλος, εἰθισμένος ἐκ παίδων προφασίζομένων πολλάκις ἐναντίον τῆς ἀληθείας, τὸν ἐπέπληξε διότι ἀφῆκε τὴν πλάκα αὐτοῦ ἀπροσέκτως ἐκτεθειμένην, καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τίς ἤθελε ποτὲ λάβῃ τὴν ἐνόχλησιν νὰ σβέσῃ τὰ ψηφία διὰ νὰ τὸν θέσῃ εἰς ἀμηχανίαν. Ὁ Δικ εἶδε ὅτι δὲν τὸν ἐπίστευσεν, καὶ πολλὴ ἐλυπήθη· καὶ ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπῇ τὰς ἐπὶ τοῦ Γεωργίου ὑποψίας του, διότι δὲν εἶχεν ἀποδείξειν ὅτι οὗτος τὸ ἔπραξεν. Ἐγίνωσκε μόνον ὅτι περὶ τὸν χρόνον ἐκείνον ἐν γένει διήρχετο διὰ τῆς θύρας ἐπανερχόμενος ἐκ τοῦ προγεύματος, καὶ ἐπίσης ἐγίνωσκε ὅτι θὰ ἦτον ἐτοιμος νὰ τῷ προξενήσῃ τοιαύτην ζημίαν.

Ὁ γέρον Βάλτερος δὲν ἐλπισμόνῃς τὸν μικρὸν αὐτοῦ φίλον, οὐδὲ ὁ Δικ ἀπώλεσε τὴν πρὸς αὐτὸν θερμὴν ἀγάπην του. Ἀντήλλασσον ἐπιστολάς ἀπ' αἰεροῦ εἰς καιρὸν, καὶ ἡ ἀλληλογραφία ἦτο λίαν ὠφέλιμος νὰ διατηρῇ ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ Δικ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὧν ὁ Βάλτερος τῷ ἐδίδασκεν. Ὁ σὺρ Τζῶν ὅταν ἦτον εἰς τὴν πόλιν ἐκάλεσε τὸν γέροντα καὶ τῷ ἔδωκεν εὐνοϊκὴν ἐκθεσιν περὶ τοῦ παιδός, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ὁ κ. Νάυλωρ ἦτο λίαν εὐχαριστημένος ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσεν ὅτι μίαν ἡμέραν ἤθελε κάμει πρῶτης τάξεως κηπουρὸν, διότι ἡ καλαιοθησία του ἦτο ἀσυνήθης, καὶ ἡ νοημοσύνη αὐτοῦ ἐν γένει ἐκ τῶν σπανίων.

«Θὰ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν μέγας κηπουρὸς» εἶπεν ὁ Βάλτερος, «καὶ πολλὸ μάλλον ἀγαθὸς ἀνὴρ, πάντοτε ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.»

«Πιστεύω ὅτι θὰ γίνῃ οὕτω, φίλε μου,» εἶπεν ὁ σὺρ Τζῶν. «Ὡς πηγαίνουν οἱ γονεῖς του;»

«Ὑπὲρ ποτε χειρότερα,» εἶπεν ὁ Βάλτερος. «Ἡ μήτηρ εἶναι εἰς τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν ὑγείας ἐκ τοῦ πότου ὥστε δὲν θὰ ζήσῃ πολὺ ὡς φαίνεται, καὶ ὁ πατήρ του ἀπανίως εἶναι νήφων. Ἐπῆγον ἐσχάτως νὰ

τοῖς εἶπω ὅτι εἶχον εἰδήσεις περὶ τοῦ τέκνου των, ἀλλ' ἐφάνησαν πολλὴ ἀδιάφορος περὶ αὐτοῦ, καὶ οὐδὲ ἡρώτησαν. Ἀμφότεροι πιθανῶς θὰ καταντήσωσιν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον λίαν προσεχῶς.»

«Εἶναι λοιπὸν φανερόν ὅτι δὲν ὑπάρχει χρεῖα νὰ στείλω τὸν υἱόν των εἰς τὸ Λονδίνον νὰ τοὺς ἴδῃ,» εἶπεν ὁ σὺρ Τζῶν, «ὡς θὰ ἔπραττον ἐὰν ἦσαν εὐπόλητοι ἄνθρωποι. Καλλίτερα νὰ ἦναι μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ὥς ἔχουσι τὰ πράγματα.»

«Πολὺ καλλίτερα, σὺρ Τζῶν. Ἡ Αὐλὴ τοῦ Ῥόαν δὲν εἶναι τόπος δι' αὐτὸν τώρα· ὅσῳ ταχύτερον λησμονήσῃ τὴν ὑπαρξίν των ὧν ἐκεῖ συμβαίνουσι τόσῳ τὸ καλλίτερον. Ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ τὸν νέον πάλιν καμμὴν ἡμέραν, ἀν' ὁ Θεὸς θέλῃ, ἀλλὰ δὲν εἶναι πιθανόν, διότι πλησιάζω τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, καὶ τοι δὲ εἶμαι ὑγίης καὶ δυνατός, ὅμως εἰς τὴν ἡλικίαν μου δὲν δύναμαι νὰ προσδοκῶ πλειότερα ἔτη. Ὁ Θεὸς νὰ σὰς εὐλογήσῃ, σὺρ Τζῶν, διότι τὸν ἐπροστατεύσατε τοιοῦτοτρόπως· τὸν ἐβάλατε παρὰ δόξωι, πολὺ εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ θέλω προσεῦχέσθαι δι' αὐτὸν ἐφόσον ζῶ.» (ἄκολουθεῖ).

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Τὰ Ἱεροσόλυμα μεταβιβάζονται ἐκ τῶν Τούρκων εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ βαθύπλουτος Ἰουδαῖος Ροδχίλδ ἐδάνεισε τῇ Τουρκίᾳ 2,000,000,000 φράγκα, λαβὼν ὡς ἐνέχειρον τὴν Παλαιστίνην, ἐπειδὴ δὲ θὰ ἦναι ἀδύνατον εἰς τὴν χρεοκοπήσαν Τουρκίαν νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον ἡ Παλαιστίνη μετὰ θεικότητος θέλει μεταβῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων.

Ἐτερος δὲ εἰς Βιέννην Ἰουδαῖος ἱδρυσεν Γεωργικὴν σχολὴν ἐν ἣ πολλοὶ Ἰουδαῖοι διδάσκονται ἢ μάλλον προπαρασκευάζονται ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς μετὰ τὴν εἰς Παλαιστίνην ἐπιστροφὴν αὐτῶν. Ἐνῶ συχναὶ συνελούται λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ ἐπισήμων Ἰουδαίων πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν καταλληλοτέρων μέτρων διὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάκτησιν ἐθνικῆς ὑπάρξεως.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώτης ἐκατονταετηρίδος ἡ Τουρκία ἐπέτρεπεν εἰς μόνον 300 Ἰουδαίους νὰ διαμένωσι διαρκῶς ἐν Ἱεροσολύμοις. Μετὰ ταῦτα ἐδόθη αὐτοῖς ἡ ἀδεια νὰ κατοικήτωσιν ἐν μόνον διαμέρισμα τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ ὁ ὅρος οὗτος πρὸ δεκαετίας καταργήθη καὶ ἔκτοτε ἡ συρροὴ τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πόλιν ἐγένετο καταπληκτικὴ. Ἐκάστη ἐτοιμόρροπος οἰκία ἀγοράζεται ὑπὸ Ἰουδαίων οἵτινες καὶ πολλὰς νέας οἰκίας ὠκωδόμησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Πρὸς δὲ καὶ Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα καὶ θρησκευτικοὶ Σύλλογοι ἱδρύθησαν· ὁ δὲ πληθυσμὸς ὅστις πρὸ 80 ἐτῶν ἦτο οὐχὶ πλέον τῶν 300, σήμερον ὑπερβαίνει τὰς 20,000 Ἰουδαίων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σιάμ ἔχει σωματοφυλακὴν συνισταμένην ἐκ πολεμιστῶν γυναικῶν περὶ τὰς 400. Ἐκλέγονται δὲ